



## Leváltani a polgármestert?

**E**z most a kérdés. El lehet rajta gondolkodni, a demokráciához hozzátartozik a vélemények sokszínűsége. Az egy más kérdés, hogy a novemberben esedékes önkormányzati választás előtt fél évvel ennek mennyi értelme van. De ne keressünk mindenben értelmet, ami falunkban történik. Egy ideje már az a jellemző, hogy olyan dolgokra kerül sor, amelyeket az ember normális ésszel el sem tudott volna addig képzelni, amíg meg nem tapasztalta a saját bőrén.

Egy választási ciklus alatt két próbálkozás a polgármestertől való megszabadulásra? És mindkettő azért, mert kimondta, hogy az egyházi iskola és óvoda működése a jelenlegi feltételek mellett a község számára előnytelen? Akkor nézzük a tényeket. Mielőtt polgármester lettem,

zavartalanul folyt az önkormányzat pénze az egyházi iskolába. Meg a sportszervezet támogatására. Meg a tűzhöz közeli vállalkozókhöz. Amikor ennek az egyesek számára nyilván jó világnak véget vettem, jöttek a támadások, a befektetések, hazugságok és rágalmozások. Mivel ezek nem értek célt, be kell vetni a legkomolyabb fegyvert, a népszavazást a polgármester leváltására.

Senki se gondolja, hogy Trencsík Ágnes, Vígh Katalin és Bohák Ildikó, a petíciós bizottság tagjai, mindezt maguktól találták ki. Jól is néznénk ki, ha bárki, akinek valami nem tetszik, rögtön aláírásgyűjtést kezdene szervezni. Itt sokkal komolyabb dolgok vannak a háttérben.

A református egyház még nem tett le arról, hogy megszerzi magának a község óvodáját.

## TARTALOM

- **Leváltani a polgármestert?**
- **Az önkormányzat hírei**
- **Március 15 - megemlékezés**
- **Tisztázatlan kérdések falunk közelmúltjából**
- **A költészet napja - vers**

Tavaly annak ellenére sem sikerült az épületet megvenniük, hogy a képviselők többsége mindent megtett ezért, idén tehát újra próbálkoznának. Csakhogy útban van a község polgármestere, aki többször is egyértelművé tette, nem hajlandó eladni semmilyen közvagyonot. Se óvodát, se iskolát, se mást. Mert nem legyenek senkinek illúziói, az óvoda után sorra kerülne az iskola is. Ezért kell hát megszabadulni a polgármestertől, lehetőleg minél hamarább.

A novemberi önkormányzati választásokig se tudnak várni azok, akik már érzik, hogy szorul a nyakuk körül a hurok. Fokozatosan, de biztosan szorulnak ki a hatalomból, akik eddig azt hitték, nekik Kétyen mindent szabad. Ezzel a kellemetlen tapasztalattal szembesülnek a sportszervezet vezetői is, akik most megmutathatják, mire képesek a községtől érkező ingyenpénz nélkül. Ugyanúgy a helyi



A régi községháza felújított épülete

## Az önkormányzat hírei

A kétyi képviselőtestület február 15-én tartotta idei első ülését, melynek összehívása képviselői javaslat alapján történt. A gyűlés rekordidő alatt véget is ért, miután a képviselők nem szavazták meg az ülés javasolt programját. Ezt megelőzően élénk vita folyt arról, lehet-e a rendkívüli ülés programját módosítani vagy sem. Miután a képviselőtestület által megszavazott hatályos tanácskozási rend alapján nem lehet, a polgármester az ülést berekesztette. Őt képviselő azonban ezzel nem értett egyet, s úgy gondolta, csinál magának saját gyűlést. A polgármester többszöri felszólítása ellenére sem hagyták el a kultúrházat, csak akkor, amikor már úgy gondolták, hogy megszavazták mindent, amit fontosnak tartottak.

A következő gyűlésre, szintén képviselői indítványra, március 1-én került sor. A forgatókönyv hasonlóan alakult, mint két héttel azelőtt. A polgármester által előterjesztett program meg nem szavazása után a gyűlésnek ismét még azelőtt vége lett, mielőtt ér-

demben elkezdődhetett volna. Természetesen most sem mindenki gondolta úgy, hogy véget ért az önkormányzat ülése, Batár Zoltán, Bohák József, Mikus Irén, Molnár Gábor és Vigh János folytatta az ülésezést, hiszen fontos céljuk volt, kiírni a polgármester leváltására tervezett népszavazást. Hogy aztán ezek a „gyűlések” mennyire voltak szabályosak és érvényesek, azt majd az ügyészség fogja eldönteni. Egyelőre annyi bizonyos, hogy a képviselők harmadik nekifutásra sem voltak hajlandóak megszavazni a 2018-as költségvetést, így a falu immár három hónapja jóváhagyott költségvetés nélkül, úgynevezett költségvetési provizóriumban működik. Lehet így is egy darabig, csak amíg nincs elfogadott költségvetés, addig dotációkat sem lehet adni a civil szervezeteknek.

A képviselők rövidlátásáról tanúskodik, hogy nem veszik észre, azzal, ha blokkolják a költségvetés elfogadását vagy a község által beadott ill. tervezett

pályázatokhoz szükséges önrész megszavazását, akkor nem a polgármesterrel tolnak ki, hanem az egész faluval. Komoly esélyünk van, hogy támogatást kapjunk a víztisztító megépítésére és uniós pályázatból lehetőség nyílna új traktor vásárlására is, de a dolog megbukhat azon, hogy öt kétyi képviselő nem szavazza meg a beruházáshoz szükséges öt százalékos önrészt, amire egyébként félre van téve a pénz. Volt már ilyesmire példa, tavaly az óvoda felújítására pályázhatunk volna, azt sem támogatták. Az óvodát így is megcsináljuk persze, csak saját forrásokból, amiket másra is használhattunk volna.

Sajnos, egyre inkább úgy tűnik, a képviselőtestület egyes tagjai számára fontosabb a bosszú, a politikai ellenfél ellehetetlenítése a közelgő önkormányzati választások előtt, mint a falu javáért való közös munkálkodás. A falu lakosainak jogos érdeke meg a jelek szerint le van szarva.

### Leváltani a polgármestert?

*Folytatás az 1. oldalról*

Csemadok irányítói is, akik gögösen elutasítják az önkormányzattal való együttműködést. De folytathatnám az egyházi iskola vezetésével is, hiszen az iskola további működése ilyen viszonyok között erősen kérdéses. Az egyházi óvodát azért nem is említem, mert olyan Kétyen már tavaly júliustól nincs.

Ne ijedjen meg senki, az, hogy az eddig működő szervezetek háttérbe szorulnak, nem jelenti azt, hogy a faluban ezután semmi sem lesz. Kulturális programokat a helyi Csemadok vagy az egyhá-

zi iskola nélkül is lehet szervezni, ahogy ez már több esetben is bebizonyosodott. Foci is lesz, akkor is, ha a jelenlegi vezetőség lelép a színről. Csakúgy, mint iskola és óvoda, hiszen nem csupán az egyház képes oktatási intézményeket fenntartani, hanem legalább ugyanannyira a község is. Tehát nincs mitől tartani, a falu él, fejlődik, az meg, hogy időnként cserélődnek az emberek az egyes pozíciókban, az élet rendjéhez tartozik.

Községünk lakosainak el kell dönteniük, azt szeretnék-e, hogy folytatódjon a munka, amit három

éve elkezdtem, vagy inkább térjünk vissza oda, ahonnan elindultunk. Az azt megelőző huszonegy év világába. Ez a tétje a polgármester leváltására kiírt népszavazásnak. Aki a jövőt választja a múlt helyett, legjobban teszi, ha 2018 április 21-én messzire elkerüli a tájházat és nem vesz részt abban a bohózatban, amit Mikus Irén és társai szerveztek. A népszavazáson való részvétellel azoknak segítenének, akik csak áskálódnak, kritizálnak, gyűlölködnek és a falu érdekei ellen dolgoznak.

## Március 15 – a polgármester beszéde

Tisztelt Ünneplő Közönség,

Március 15 és a forradalmat követő események, melyeket az elhangzott rövid összeállításból megismerhettünk, sok tanulsággal szolgálnak napjaink embere számára is. Talán a legfontosabb tanulság az, hogy kivételes pillanatokban kivételes emberek nagy tettekre képesek, ha a körülmények is megfelelőek a cselekvésre. Ilyen kivételes pillanat volt március 15. Egy egész nemzet tudott összefogni annak érdekében, hogy egy elmaradott országot kivezessen a feudalizmusból, hogy lerakja a modern polgári társadalom alapjait.

A nagy pillanatot aztán szokás szerint szürke hétköznapok követték, amelyek során sok minden nem azzá vált, amit azt a lelkes forradalmárok azon a nagy napon elképzelték. Intrikák, széthúzás, árulás akkor is jelen voltak a közéletben és mérgezték a légkört, de pont azért kivételes március 15, hogy azon az egy napon mindez háttérbe szorult, elsöpörte a lelkesedés, a tenniakarás. Ha az ember nagyon akar, sok párhuzamot találhat az akkori események és a mai történések között.

A magyarság megosztottsága azóta is megmaradt. Nem tudunk még egy falun belül sem együtt ünnepelni. Ez szomorú és tragikus egyben. Hiszen március 15 üzenete pedig épp ez lenne. Az összefogás, a közös cselekvés, melynek eredményeképp megvalósulhatnak a kitűzött célok. Kétyen ez jelenleg csak álom. A falu két táborra szakadt, amelyek között már lassan átjárás sincs. Barát haragszik barátira, testvér a testvérré, rokon a rokonra. S mindez miért? Mert bizonyos kérdésekben nem ugyanazt gondoljuk. 1848 már-

ciusában sem mindenben értettek egyet a résztvevők, de abban meg tudtak egyezni, hogy azt akarják, ami az országnak jó, ami előreviszi a társadalmi fejlődést.

Sokat kellene még tanulnunk a márciusi ifjaktól, a reformkori politikusoktól. Mindenekelőtt toleranciát, a közös célokért való együttműködést. Mi ehelyett népszavazásra készülünk, melynek célja a polgármester leváltása. Hogy miért kell a polgármestert leváltani? Csak. Mert nem azt csinálja, amit egyesek szeretnének. Ha mindenki mindig így gondolkodott volna, soha semmiben ez a nemzet nem tudott volna megegyezni. Nem lett volna márciusi forradalom, nem lett volna a kiegyezés, nem lettek volna a boldog békeidők.

Reménykedjünk, hogy felül tudunk emelkedni kicsinyes érdekellentéteinken, megbocsátjuk az egymásnak okozott sérelmeket és mindnyájan azon fogunk igyekezni, hogy falunk jövője minél fényesebb legyen. Addig persze, amíg ez megvalósul, rengeteget kell tennünk, az út hosszú és nehéz lesz, de erőt meríthetünk őseink példájából, akik szintén a sokszor nehéz helyzetekben is a helyes döntést tudták meghozni. Legyünk mi is méltó utódaik, méltók a márciusi ifjak örökségének megőrzésére és továbbadására. Legyen ez az ünnepi megemlékezés egy mérföldkő ezen az úton, amelyen haladni akarunk, mert haladnunk kell. Az egy helyben topogás vagy a visszafordulás végzetes hiba lenne. Folytatni kell a megkezdett munkát, mert látható és tapintható eredménye van. Mindenkinek azt kívánom, hogy ezt a tanulságot vigye magával és emlékezzen rá, amikor majd eljön az ideje.

Köszönöm, hogy meghallgattak.



*Molnár Péter ünnepi beszéde*



*Koszorúzás az emlékműnél*

## Március 15 - az Ünnep

Ahogy az már lenni szokott, közeledett a jeles ünnepnap és jött a kérdés, hogyan, kivel, mivel tehetnénk emlékezetessé, még ünnepélyesebbé a megemlékezés pillanatait...

Mivel sokszor telnek úgy az ünnepeink, hogy nem is igazán tudjuk, mit is kellene megünnepelni, úgy gondoltuk, jó lenne egy kis történelmi áttekintést adni az embereknek, és úgy összeállítani a műsort, hogy szórakoztató formában a kultúrműsor keretében legyen a közönség számára közelebb hozva a történelmi háttér is.

Természetesen fontosnak tartom, hogy a helyi tehetségek is meg tudják mutatni magukat, ezért kértem fel pár diákot, hogy vegyenek részt az előadásban. Gacsal Márk és Máté Amina Dóra szavalataikkal tették színesebbé a programot, aztán Mészáros Barnabás zenei játékát hallgathattuk meg. Utánuk a kéméndi néptáncsoport táncbemutatója következett. A történelmi áttekintést március 15. eseményeiről, az előzményekről és a következményekről Molnár Péter nyújtotta. Ezt a blokkot színesítette szavalataival és énekével a Magyarországról érkezett Pálmai József. Hogy változatos legyen a program, nem volt hiány a ze-

néből sem. Fellépett a kőhidgyarmati Sóki Csilla, aki gyönyörű hangjával hívta fel magára a figyelmet, valamint Zsákovics László, akinek az előadása koronázta meg az estét. Ahogy énekelt, mindannyian beleborzongtunk! A táncosok is kitétek magukért, fergeteges koreográfiát láthatott a közönség. Végezetül polgármester úr elmondta ünnepi beszédét, amelyben egyértelműen megfogalmazta, mi is volt az ünnep üzenete, mi az, ami ebből nekünk is megszívlelendő lenne.

Az kulturházi műsor utolsó momentuma az volt, hogy az összes szereplő egy mécsessel a kezében a közönséggel együtt elénekelt a Szózatot. Ezt követően kivonultunk az emlékműhöz, ahol Pálmai úr szavalt, majd pedig Szalay András atya gondolatai és rövid imája következtek, majd elhelyeztük a koszorút a szépen megvilágított emlékmű tövében. Ünnepi műsorunk utolsó eleme a Himnusz eléneklése volt.

Talán, ahogy már megszokhattuk, ez a nap is kicsit rendhagyó, de mindenesetre tanulságos volt. Biztos jobb lett volna közösen ünnepelni, de voltak, akik ezt most másképp gondolták.

**Molnár Judit**



*A Szózat közös eléneklése*



*Gacsal Márk és Máté Amina Dóra*



*Mészáros Barnabás*



*Pálmai József*

## Tisztázatlan kérdések falunk közelmúltjából

### A szövetkezet megszűnése

A mezőgazdasági szövetkezet megszűnése körüli események máig nem lettek tisztázva. Muszáj volt-e tönkremennie vagy valakik tudatosan tették tönkre. Mi volt az egész történetben a helyi önkormányzat és az akkori polgármester szerepe? Miért volt Mikus Irén érdeke a szövetkezet ellehetetlenítése ahelyett, hogy a szövetkezeti tagok, a kétyi emberek megélhetését helyezte volna előtérbe? Súlyos kérdések ezek, és válaszok helyett csak hallgatás van. Megmaradhatott volna-e a szövetkezet, s vele együtt több mint húsz ember munkahelye, ha a községi önkormányzat megértőbb az elmaradt ingatlanadó törlesztése ügyében? Véletlenül tévedt-e ide az a vállalkozó, aki aztán csődbe kergetve a helyi szövetkezetet, olcsón felvásárolta annak vagyonát? Kik váltak nyertessé és kik lettek kisémmizve? Ezek az igazi kérdések, amelyek falunk lakosainak érdeklődésére számot tarthatnak, és ameddig nem születik rájuk megnyugtató válasz, csak a sumákolás, terelés és hazudozás folytatódik, melyek már hosszú évek óta mérgezik községünkben a légment.

Ha nem vigyázunk, Kétyen is kialakulhat egy újfajta feudalizmus, földesurakkal és a tőlük függő kiszolgáltatott, megfélemlített jobbágyokkal. Ebben a rendszerben óriási az egyház szerepe és felelőssége. Ahogy a történelemből tudjuk, az egyház mindig a hatalmasok oldalán áll, cserébe a neki juttatott hatalomért és vagyonért. Ha ehhez még megszerzi az oktatás feletti irányítást is, teljessé válik az elnyomó rendszer. Ha valakinek az az érzése, hogy a leírtak ráillenek saját falujára, nem téved nagyot.

### Református – katolikus viszony

A református – katolikus viszony is sok problémával terhelt. Ne tegyünk úgy, mintha minden rendben lenne. Ha egy református lelkész lenézi és nem tartja egyenrangúnak a katolikus polgártársát, akkor ott igen nagy gond van. Az emberek pedig nem hülyék, tisztában vannak azzal, kiben mi lakozik. A református gyülekezet által fenntartott egyházi iskola is egy olyan túske, ami ha nem vigyázunk, könnyen gennyes sebet okozhat. Ha a két felekezet nem egyenrangú félként vehet részt az iskola irányításában, előbb-utóbb sűrűlődségek és viszályok keletkeznek. Ezért is érdekesebb egy szinttel feljebb, községi alapon gondolkodni, hisz végeredményben mindannyian kétyiek vagyunk, reformátusok és katolikusok egyaránt.

### A református iskola épületének elbontása

Miért kellett lebontani a református iskola épületét? Nem jönne-e most jól az egyházi óvoda számára? A kétyi református gyülekezet vezetése soha sem az előrelátásáról volt híres. Az épület lebontása tipikus példája volt annak, ahogyan ebben a faluban

eddig mentek a dolgok. Valakik kitalálták, hogy ha minél hamarabb összedöntik a masszív falakat, akkor majd nagyobb eséllyel lehet támogatást szerezni az új iskola felhúzásához. Nos, nem lehetett. A gazdaságossági szempontok általában erősebbek a vágyálmoknál. A nagy nekibuzdulásból nem-hogy új iskola nem lett, a falu még ráadásul el is veszítette legszebb épületét. Azok pedig, akik ezért a felelősséget viselik, most ne akarják a község óvodájára rátenni a kezüket. Ha nem tudtak vigyázni arra, ami a sajátjuk volt, a másét ne kívánják. Persze a legkönnyebb mindig beleülni a készbe. Az egyházi óvoda szívesen visszaköltözne a felújított óvoda épületébe. De nem fog. Tizenöt éve volt a református egyháznak, hogy az önkormányzattal közösen rendbe tegyék azt a lepusztult épületet, ahová csoda, hogy a szülők el merték engedni a gyerekeiket. Nem használták ki az időt és a lehetőséget. Most már, hogy a község a saját erejéből elvégezte a szükséges munkákat, nem fogja az ingatlanát másokra bízni, hogy újra lelakják azt. Óvodát a község is tud alapítani és fenntartani, ideje hát megbarátkozni a gondolattal,

*Folytatás az 6. oldalon*



*A református iskola - amikor még megvolt.*

## Tisztázatlan kérdések falunk közelmúltjából

Folytatás az 5. oldalról

hogyan ezentúl Kétyen is így lesz.

Összefoglalva a fentebb leírtakat, az a gyűlöletkampány, amely velem szemben már hónapok óta folyik, s amely a tervezett népszavazásban fog kicsúcsosodni, nem érhető meg anélkül, amit ebben a cikkben felvettem és vázoltam. Mindenki számára, akinek vaj van a fején, akinek takargatnivalója van vagy érdeke fűzi ahhoz, hogy a tisztázatlan kérdések a továbbiakban is tisztázatlanok maradjanak, kényelmetlen vagyok a polgármesteri székben, mert leállítottam a

község pénzének magánzsebekbe áramlását. Elszaggattam azokat a kötelekeket, amelyek biztosították az összefonódásokat. Iskola, óvoda, sportszervezet, Csemadok – normális helyen alapvető értékei a közösségnek, Kétyen viszont az önkormányzat forrásainak legfőbb megcsapolói. Ha élhető és működő falut akarunk, újra kell értelmeznünk az önkormányzat és a civil szervezetek kapcsolatát. Ez ugyan érdeksérelmekkel jár, de utána, ha kialakultak az új játékszabályok, már minden könnyebb lesz.

MP

## A Költészet Napjára

József Attila: Tiszta szívvel

Nincsen apám, se anyám,  
se istenem, se hazám,  
se bölcsöm, se szemfedöm,  
se csókom, se szeretöm.

Harmadnapja nem eszek,  
se sokat, se keveset.  
Hűsz esztendőm hatalom,  
hűsz esztendőm eladom.

Hogyha nem kell senkinek,  
hát az ördög veszi meg.  
Tiszta szívvel betörök,  
ha kell, embert is ölök.

Elfognak és felkötnek,  
áldott földdel elfödnek  
s halált hozó fű terem  
gyönyörűszip szívemen.

## A lakosság számának változása

### Bejelentkezés:

Gubík Lajos, Kukla Marian

### Kijelentkezés:

Gacsai Aurélia

### Születés:

Bernáth Tamara

### Elhalálozás:

Bernáth Zoltán, Gubík Lajos

Mikus Gyula, Pólya Olga

**Házasságkötés:** Mánya Ildikó – Hornyák Gábor Mihály

## Humorsarok

Bolond felmászik a fára, de lejönni nem tud. Odamegy a másik bolond, feldob neki egy kötelet:

- Ezt kössed a derekadra, én meg majd lehúzlak..

\*\*\*\*\*

A gyerekek a vizibolháról tanulnak.

- Rémes lehet a halaknak - mondja Peti.

- Miért?

- Mert nem tudnak vakarózni.



Így báloztunk Szilveszterkor



Húsvéti hangulat

## K É T Y I H Í R M O N D Ó

Kiadja: Kéty község önkormányzata

Felelős szerkesztő: Molnár Péter

Nyomtatás és tördelés: FOCUS Computer ŽELIEZOVCE, SNP 13/83

VIII. évfolyam, 2. szám, 2018.4.3.